

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **LUCKY Plus, s.r.o.**, IČO: 25390406, se sídlem Hlavní třída 2802/16a, Šumperk, zastoupená Mgr. Martinem Blaškem, LL.M, advokátem se sídlem Olbrachtova 1334/27, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2023, čj. 58742/2023-900000-311, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 3. 6. 2025, čj. 65 A 2/2024-67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Olomoucký kraj rozhodnutím ze dne 23. 6. 2023, čj. 85974/2023-580000-12, uznal žalobkyni vinnou ze spáchání 4 přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 31. 12. 2019, a 4 přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) téhož zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2020. Těchto přestupků se měla žalobkyně dopustit tím, že ve vymezených obdobích provozovala bez povolení hazardní hru ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ve čtyřech různých provozovnách (Blue Star Bowling a Bar Dakota

v Šumperku, a dále EL Paso a Bar Brooklyn v Zábřehu), a to prostřednictvím technických herních zařízení typu Explorer, Expressio, Futura a Voyager, čímž porušila zákaz provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona.

[2] Celní úřad pro Olomoucký kraj uložil žalobkyni za uvedené přestupky úhrnný správní trest pokuty ve výši 1 400 000 Kč, a dále rozhodl o zabránění výše uvedených technických herních zařízení, jejichž vlastníkem je neznámá osoba, včetně 6 přístupových klíčů a finanční hotovosti ve výši 3600 Kč. Odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně brojila žalobou. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (krajský soud) neshledal námitky žalobkyně důvodnými a žalobu zamítl.

[4] Krajský soud v žalobě identifikoval sedm žalobních bodů. Zbylé výtky žalobkyně nepovažoval za jednoznačně vyjádřené žalobní body. Ohledně použitelnosti výpovědi celníků krajský soud shrnul, jak se s obdobnou odvolací námitkou vypořádal v napadeném rozhodnutí žalovaný, a označil to za věcně správné a přesvědčivé. Podotkl, že v žalobě žalobkyně nezpochybnila skutečnosti uvedené celníky ani závěr žalovaného, že nešlo o jediné důkazy svědčící o tom, že žalobkyně hazardní hru provozovala. Pouze s postupem žalovaného vyslovila nesouhlas. Krajský soud dodal, že výsledku pracovníka, který provedl kontrolu, nic nebrání. Nepřisvědčil ani námitce neprovedení důkazu účetnictvím žalobkyně, neboť nevedení evidence přijímání sázek a výplat výher není způsobilé prokázat, že se žalobkyně neúčastnila provozování hazardní hry.

[5] Jako klíčovou otázku posoudil, zda byla žalobkyně provozovatelkou hazardní hry. Žalovaným prokázané skutečnosti, že žalobkyně vyplácela výhry, připravovala technická herní zařízení vynulováním pro další hráče a zpřístupňovala hráčům technická herní zařízení v rámci otevírací doby provozoven, to dle krajského soudu prokazují dostatečně. Formální uspořádání ve formě podnájmu prostoru nepovažoval za rozhodné; obsah smluv i jejich faktické plnění šly daleko nad rámec prostého nájmu. Bez aktivní činnosti žalobkyně by provoz technických herních zařízení nebyl možný. Krajský soud nepřisvědčil ani ostatním žalobním námitkám.

II. Argumentace účastníků řízení

Kasační stížnost žalobkyně

[6] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, jež podřadila pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[7] Stěžovatelka považuje napadený rozsudek za nepřezkoumatelný pro způsob, jakým se krajský soud v odůvodnění vypořádal s žalobní argumentací mimo sedm jím identifikovaných žalobních bodů.

pokračování

[8] Podle stěžovatelky krajský soud také pochybil, když aproboval použití výpovědí celníků v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí. Závěr, že postačí, aby správní orgán v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů posoudil věrohodnost a relevanci takové výpovědi v kontextu dalších důkazů, je v rozporu s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Žalovaný se věrohodností výpovědí vůbec nezabýval, nevysvětlil, proč jim přikládá význam, ani neanalyzoval případné rozpory, motivaci či zájmy vypovídajících osob. Výpovědi konfrontoval s kamerovými záznamy pouze formálně a bez konkrétního popisu, v čem přesně záznamy výpovědi potvrzují nebo vyvracejí.

[9] Podle krajského soudu správní orgány nepochybily, pokud si nevyžádaly účetnictví stěžovatelky a nezjišťovaly z něj, zda vedla přijetí sázek a výplatu výher v účetní evidenci, neboť z negativního závěru nelze dovodit, že neprovozovala hazardní hry. Stěžovatelka považuje tuto úvahu za logicky i právně chybnou a v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů. Neevidování příjmů ze sázek a výplat výher považuje za relevantní, protože účetnictvím lze doložit nebo vyvrátit tvrzení o podnikatelské činnosti, a jeho opomenutí jako důkazního prostředku tak dle stěžovatelky vede k neúplnému posouzení skutkového stavu a k porušení § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Celní úřad nevysvětlil, proč by účetní evidence měla být irelevantní, a pochybil, pokud se nezabýval důkazem potvrzujícím tvrzení stěžovatelky a zohlednil jen ty důkazy, které podporují závěr o vině.

[10] Stěžovatelka dále namítá, že krajský soud nesprávně dovodil její odpovědnost za přestupky především z toho, že v pronajatých prostorách provozovala i jinou činnost a měla z podnájmu ekonomický prospěch. Tento závěr považuje za spekulativní – samotný ekonomický profit z podnájmu neprokazuje faktické provozování herních zařízení, jinak by každý pronajímatel musel být považován za provozovatele činnosti svého nájemce. Správní orgány a krajský soud nepostupovaly správně, když se nezabývaly faktickým obsahem smluv mezi stěžovatelkou a podnájemcem a peněžními toky mezi nimi, které by mohly osvětlit skutečnou povahu jejich vztahu. Účetní evidence mohla doložit, že příjmy z provozu herních zařízení neevidovala, tudíž se na něm nepodílela. Dílčí okolnosti (např. paralelní podnikání stěžovatelky v jiném oboru nebo příjem z podnájmu) považuje stěžovatelka za účelově vytržené z kontextu a následně dezinterpretované jako důkaz provozování hazardních her.

Vyjádření žalovaného

[11] Žalovaný se s posouzením věci krajským soudem zcela ztotožňuje. K námitce nepoužitelnosti výpovědi celníků uvádí, že výpovědi byly spíše kusé a pouze potvrdily rozhodující důkazy v podobě videozáznamů z kontrolních nákupů/her a výpovědi svědkyně L. R. Správní orgány dále nepochybily, pokud za dostatečně objasněného skutkového stavu neprovedly důkaz účetní evidencí. Zisk z provozu technického herního zařízení je v daném případě jen jednou ze součástí uceleného řetězce důkazních prostředků svědčících o naplnění skutkové podstaty přestupku nelegálního provozování hazardních her.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat.

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Stěžovatelka považuje napadený rozsudek za nepřezkoumatelný pro způsob, jakým se krajský soud v odůvodnění vypořádal s žalobní argumentací mimo sedm jím identifikovaných žalobních bodů. Dle krajského soudu neobsahovala tato argumentace stěžovatelky jednoznačně vyjádřené žalobní body, nýbrž se vždy jednalo o „směs zcela obecných pojmenování typových nezákonností a vad řízení, jichž se měly správní orgány obou stupňů dopustit“, a citaci pasáží napadeného rozhodnutí doprovázenou hodnotícími komentáři.

[15] Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka blíže nerozvádí, jakými konkrétními žalobními body se krajský soud opomněl zabývat. Není úkolem soudu v řízení o kasační stížnosti za stěžovatelku tuto argumentaci domýšlet (viz rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2022, čj. 8 As 319/2019-63). V mezích takto obecné kasační námitky posoudil Nejvyšší správní soud pouze, zda je z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (k vymezení nepřezkoumatelnosti viz rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[16] V tomto ohledu krajský soud při odůvodnění svých závěrů podle NSS nepochybil. V bodech 7 až 9 napadeného rozsudku uvedl, proč nemohl vypořádat část obsahu žaloby mimo sedmi identifikovaných žalobních námitek, odkazem na nesplnění požadavků kladených na žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a související judikatury (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). S tím NSS souhlasí. Bylo úkolem stěžovatelky uvést v žalobě konkrétní, dostatečně individualizovaná skutková tvrzení, doplněná právní argumentací. Pokud by tyto úvahy za stěžovatelku krajský soud domýšlel, postupoval by nejen v rozporu s dispoziční zásadou ovládající správní soudnictví, ale také by omezil možnosti náležité procesní ochrany žalovaného, jejímž předpokladem je vytyčení mezí soudního přezkumu dostatečně substancovanými žalobními body (rozsudek rozšířeného senátu čj. 2 Azs 92/2005-58).

[17] Za situace, kdy stěžovatelka nepřednesla další argumenty ani neoznačila konkrétní žalobní body, se kterými se krajský soud opomněl vyrovnat, považuje NSS tento kasační bod za nedůvodný.

[18] Nejvyšší správní soud neshledal pochybení krajského soudu ani při posouzení žalobní výtky ohledně použitelnosti výpovědí svědků – celníků. Krajský soud shrnul, jak se k této otázce tematizované již v odvolání žalovaný postavil (bod 10 napadeného rozsudku), a poukázal na to, že stěžovatelka proti jeho závěrům namítla toliko to, že takový postup „nelze akceptovat“, případně že je „zcela nepřijatelný“ (bod 11 tamtéž). Vypořádání krajského soudu k tomuto bodu bylo proto také obecnějšího rázu, s čímž se NSS ztotožňuje. Tvrzení o mechanickém převzetí výpovědí žalovaným, které tvoří jádro kasační námitky stěžovatelky, se nezakládá na pravdě. Skutečnosti prokazované výpověďmi svědků se týkaly vyplacení odměny obsluhou provozovny v případě výhry na technických herních zařízeních v případě výhry. Vyplacení výhry obsluhou provozovny stěžovatelky bylo však

pokračování

v projednávané věci prokázáno i dalšími důkazy, a to výpovědí svědkyně L. R. (bývalé zaměstnankyně stěžovatelky), videozáznamy z průběhu kontroly a záznamy o kontrolních nákupech.

[19] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v žalobě neuvedla žádné konkrétní pochybnosti o tom, zda se skutek odehrál tak, jak se na základě výše uvedených důkazů jeví, neshledal NSS ve způsobu vypořádání námitky krajským soudem pochybení. Další kritika stěžovatelky směřuje opět, nyní již oproti žalobě podrobněji, vůči postupu žalovaného při hodnocení výpovědí svědků, ale závěry krajského soudu relevantně nezpochybňuje. Jelikož je kasační stížnost opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.), jsou námitky zpochybňující jiný akt nepřipustné. NSS se jimi proto blíže nezabýval. Námitka týkající se použitelnosti výpovědí celníků jako celek není důvodná.

[20] V rámci dalšího okruhu kasačních námitek stěžovatelka brojí proti závěru krajského soudu, že žalovaný nepochybil, když neprovedl důkaz účetní evidencí, která by prokázala, že stěžovatelka nepřijímala sázky a nevyplácela výhry. Nejvyšší správní soud před samotným posouzením významu důkazu účetní evidencí připomíná, že správní orgán není povinen provést všechny důkazy navržené účastníkem řízení, avšak je vždy povinen náležitě odůvodnit, z jakých důvodů navržený důkaz neprovedl (viz rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2022, čj. 3 As 149/2020, bod 16).

[21] Neprovedení důkazu lze zdůvodnit třemi argumenty: 1) skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení; 2) důkaz nemá způsoblost vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tzn. nedisponuje vypovídací potencií; 3) důkaz je nadbytečný, neboť skutečnost již byla v řízení dokázána (viz rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-98, č. 618/2005 Sb. NSS).

[22] Stěžovatelkou navržený důkaz účetní evidencí představuje důkaz, který nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, tj. otázkou, zda stěžovatelka provozovala hazardní hru, či nikoliv. Absence evidence vkladů a výher v účetnictví neproказuje, že stěžovatelka neprovozovala hazardní hru. Jde o dvě relativně oddělené skupiny skutečností, které spolu mohou i nemusí souviset. Pokud by stěžovatelka v účetnictví příjmy a výdaje vztahující se k provozování hazardní hry uváděla, bylo by to signálem, že ji mohla provozovat (za běžných okolností ten, kdo hazardní hru provozuje, uvádí příjmy a výdaje s tím spojené ve svém účetnictví). Stejně tak ji však mohla provozovat, aniž by o jejím provozování účtovala, a dokonce je velmi dobře představitelné, že by o provozování sice účtovala (provozování by bylo účetně vedeno a vykazováno „na ni“), ale ve skutečnosti by hazardní hru provozoval někdo jiný. Podstatné pro odpovědnost za přestupek, za který byla stěžovatelka postižena, je však to, kdo hru fakticky provozoval, tedy činil úkony potřebné k tomu, aby hráči mohli hru hrát, zejména obsluhoval a zajišťoval provoz technických herních zařízení. A o tom, že takovou osobou byla právě stěžovatelka, žalovaný shromáždil dostatek důkazů mimo sféru jejího účetnictví. Krajský soud tak správně aproboval postup správních orgánů, které nepokládaly za potřebné vyžádat si účetnictví stěžovatelky ke zjištění, zda vedla, nebo nevedla evidenci sázek a výher.

[23] V rámci závěrečného okruhu kasačních námitek stěžovatelka zpochybňuje závěr krajského soudu o tom, že provozovala hazardní hru, přičemž tvrdí, že žalovaný své

rozhodnutí opřel především o skutečnost, že v prostorách podnajatých pro umístění technických herních zařízení provozovala souběžně jinou podnikatelskou činnost a měla zájem na aktivním provozování, neboť jí přinášelo zisk. Tak tomu však není. Závěr o naplnění skutkové podstaty přestupků byl postaven na uceleném souboru důkazů, konkrétně na výpovědích svědků L. R. a celníků provádějících kontrolní nákupy, jakož i na videozáznamech pořízených při kontrolách provozoven a smlouvách o podnájmu. Argumentace ziskem z podnájmu a souběžným podnikáním stěžovatelky hrála v posouzení pouze podpůrnou roli.

[24] Rovněž není pravdou, že se krajský soud nezabýval faktickým obsahem smluvních vztahů mezi stěžovatelkou a vlastníkem (některých) technických herních zařízení. Jejich obsah však posoudil ve světle skutkových zjištění o součinnosti poskytované hráčům na technických herních zařízeních ze strany zaměstnanců stěžovatelky, tak jak byla zjištěna z výpovědí svědků a videozáznamů z kontroly. Zaměření žalobních bodů pak neumožňovalo než posoudit zákonnost závěrů žalovaného v odpovídající míře obecnosti. Správně tak krajský soud dospěl k závěru, že vzájemné rozložení práv a povinností šlo nad rámec prosté nájemní smlouvy a představovalo vlastně dohodu o faktickém provozování technických herních zařízení.

[25] Nejvyšší správní soud shrnuje, že krajský soud posoudil otázku unesení důkazního břemene žalovaným správně. Jednotlivé okolnosti jednání stěžovatelky byly dostatečně prokázány navzájem si neodporujícími důkazy, a proto krajský soud mohl aprobovat závěr o provozování hazardní hry stěžovatelkou.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[26] Na základě výše uvedeného dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[27] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení mu proto nebyla přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2026

Eva Šonková
předsedkyně

pokračování

2 As 159/2025 - 50

á
t
u